

nosti živnostenské. Okolnost, že výše zisku je omezena a použití zisku vázáno na účely výchovné a kulturní, je irrelevantní.

Nález ze dne 21. ledna 1938 č. 10.091/38.

Prozatímní opatření ve smyslu § 56 zák. č. 50/1874 ř. z. o úpravě vnějších právních poměrů církve katolické není rozhodnutím o právní povaze příspěvku k účelům náboženským, nýbrž pouhým zjištěním faktického stavu v době, kdy rozepře o plnění příspěvku vzešla.

Podle § 55 cit. zák. rozhodují úřadové správní řádným postupem instancí v příčině rozepří, vzešlých o povinnost přispívati k účelům náboženským, žádá-li se takový příspěvek z obecného důvodu příslušnosti k některé obci církevní, žádá-li se však příspěvek ten z nějakého zvláštního titulu, rozhodují o nich soudy. Podle § 56 cit. zák. mohou pak úřady správní, kdykoliv vzejde nějaká taková rozepře o příspěvek k účelům náboženským, vyhledává-li toho pilná potřeba správy duchovní, učiniti opatření »prozatím« dle posavadního pokojného držení, anebo dle skutečných a právních poměrů sumárně vyhledaných. Ze souvislosti a znění těchto předpisů (arg. slova: učiniti opatření »prozatím« podle posavadního držby, resp. dle skutečných a právních poměrů a slůvko »taková« rozepře) vysvítá, že opatření, jež zákon v § 56 leg cit. předvídá, je svou povahou toliko zjišťovacím výrokem správních úřadů o tom, jaký tu byl v kritické době stav co do odvádění příspěvků k účelům náboženským. Výrok ten však neřeší a řešiti ani nesmí, zda subjekt, který dosud dávku k účelům náboženským odváděl, je po zákonu k odvádění tomu povinen, resp. na jakém právním titulu, zda soukromoprávním, či veřejnoprávním ona příspěvková povinnost uvedeného subjektu spočívá. Běží tedy při t. zv. prozatímním opatření ve smyslu § 56 zák. č. 50 z r. 1874 jediné o zachování faktického stavu, jaký tu byl v době vzniku sporu, resp. o obnovení dříve stávavšího skutečného stavu ve věci příspěvků k účelům náboženským, a ne o zjišťování právního titulu nebo dalšího právního trvání uvedeného plnění. Nestojí proto v cestě tomu, aby mohlo býti vydáno opatření ve smyslu § 56 cit. zák., skutečnost, že snad právním základem dávkové povinnosti je právní titul, který tkví svými kořeny v soukromém právu, resp. že by autoritativní řešení právní povinnosti mohlo se díti toliko pořadem práva soukromého. S tohoto hlediska ovšem nepotřebuje také správní úřad před vydáním prozatímního opatření podle § 56 cit. zák. zjišťovati napřed povahu požadovaného plnění.

Nález ze dne 25. ledna 1938 č. 666/36-4.

1. Úprava daňových úlev na opravy starých domů (čl. I. nařízení č. 159/1934 Sb., kterým se mění a doplňují zákony, týkající se bytové péče) nepřesahuje rámec zákona o mimořádné moci na-